

הזרע הקטן שהאיר את העולם

ספורו של רבי חייא – תלמיד חכם שעשה הכל מהתחלה ממש.

אם רציתם עוגה אך אין קמח – הייתם סובלניים
מספיק כדי לזרע, לקצר ולאפות בעצמכם?

ומה עושים אם רוצים ללמד תורה...
אך אין ספרים ואין מורים?

הַשֶּׁקֶט שֶׁמִּפְּחִיד

רַבִּי חֵיָא הֵלֵךְ בְּעֵרְרָה וְהִקְשִׁיב: אֵין קוֹל שְׁלַ יְלָדִים לּוֹמְדִים קְרִיאַת שְׁמַע. אֵין תַּלְמוּד תּוֹרָה. "הַתּוֹרָה עֲלוּלָה חֲלִילָה לְהַשְׁכַּח!" הִגָּה בְּאִימָה, "אֲנִי חֵיָב לַעֲשׂוֹת מִנְשֵׁהוּ!"

הַזֵּרִיעָה מִהֶתְחִלָּה

לֹא הָיוּ סִפְרִים לְקִנּוֹת. הוּא יָצָא
לְשָׂדֶה, זָרַע פִּשְׁתָּן בְּמוֹ יָדָיו, וְהִתְפַּלֵּל
לֵה' וְהִשָּׁקָה אוֹתוֹ שְׂעָה אַחֵר שְׂעָה.

מִפְּשֵׁתָן לְרֶשֶׁת צִידִים

כִּשְׁהַפְּשֵׁתָן גִּדְל, הוּא קָצֵר, טוֹה חוּטִים, וּפְרֵשׁ
רֶשֶׁת גְּדוֹלָה שֶׁהַכִּין כְּדִי לָצוּד צְבָאִים.

חֶסֶד: אֶת בֶּשֶׂר הַצִּבְּאִים
בִּישָׁל לְמֶרֶק מִזֵּין עֲבוֹר
יְתוּמִים עֲנִיִּים בְּעִירָה.

מָה עוֹשִׂים עִם הַצִּבִּי?
שׁוּם דָּבָר לֹא בִּזְזָבוּ!

מָה עוֹשִׂים עִם הַצִּבִּי?
שׁוּם דָּבָר לֹא בִּזְזָבוּ!

תּוֹרָה: וְאֵת הָעוֹר הוּא עֶבֶד
בְּעֶצְמוֹ לְקָלָף לָבֶן וְטָהוֹר.

אותיות מאירות

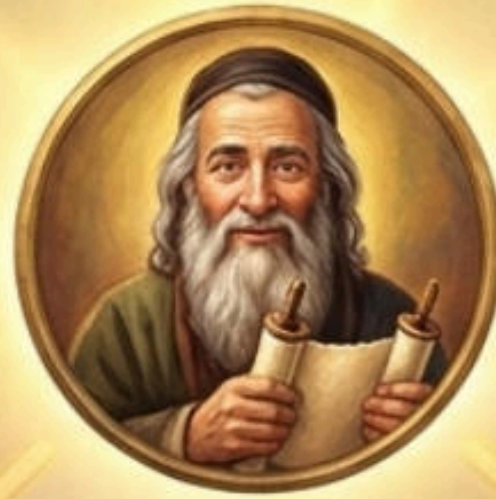
על הקלף שהכין, הוא ישב וכתב אות אחר אות.
הוא כתב את חמשת חומשי התורה ואת ששת סדרי
המשנה – הכל במו ידיו הקדושות!

אותיות הדרה

חֲמִשָּׁה יְלָדִים, חֲמִשָּׁה חֲפָזִשִׁים

הוא אסף חמשה ילדים, ולמד כל אחד מהם רק ספר
ספר תורה אחד, כדי שיהיו ממחים בו.

קֶסֶם הַלְמוּד הַהֶדְדִּי

וְאִז אָמַר לָהֶם רַבִּי חֲזִיא אֶת מִשְׁפֵּט הַקֶּסֶם:
"עַד שְׁאָשׁוּב — לִמְדוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ!"
כָּל יֶלֶד הַפֶּךָ לְמוֹרָה עֲבוֹר חֲבֵרוֹ.

קול של תורה

כְּשֶׁחֲזַר רַבִּי חֵיָא, לֹא הָיָה עוֹד שָׁקֵט. הוּא שָׁמַע קוֹלוֹת מְתוּקִים כְּדָבָשׁ
שֶׁל עֲשָׂרוֹת יְלָדִים שְׁלוֹמְדִים תּוֹרָה בְּחִבְרוּתָא בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

הַשְׁבַּח הַגָּדוֹל

כְּשֶׁשָׁמַע זֹאת נָשִׂיא יִשְׂרָאֵל, רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא, הִתְרַגֵּשׁ לְמַאֵד
וְקָרָא לְכֻלָּם: 'כַּמָּה גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי חֵיָא!'

אָנִי (ME): לֹקְחִים אַחֲרֵיכֶם

רַבִּי חֲזִיא רָאָה בְּעֵינָהּ – אֵין מִי שֶׁיִּלְמַד תּוֹרָה. הוּא לֹא אָמַר: "זֶה לֹא תִפְקִידִי".
הוּא לָקַח אַחֲרֵיכֶם עַל הַכֹּל, מְזַרְעֶת הַזֶּרַע וְעַד לְלִמּוּד הַיֶּלֶד הָאַחֲרוֹן.

אֲנַחְנוּ (WE): הַתְּרוּצִים שֶׁלָנוּ

לְפַעֲמִים גַּם אֲנַחְנוּ רוֹאִים מִנְּשֵׂהוּ חֵסֶר בַּכֶּתֶה אוֹ בַּבַּיִת, וְאוֹמְרִים בִּלְבָב:
"זֶה קָשֶׁה מְדִי" "זֶה מִמֶּשׁ לֹא הַתְּפִקִּיד שְׁלִי"

אתם (YOU): הזרע של מחור

מחור בבקר, אם אתם רואים חבר שקשה לו בלמוד – אל תחכו למורה!
למדו אותו באהבה. תהיו הזרע הקטן שמצמיח את מי שליידכם.

מוסר השכל

כְּשֶׁרוֹצִים בְּאֶמֶת לַעֲזֹר, מִתְחִילִים מִהַתְחָלָה
וְלֹא מִוִּתְרִים, גַּם אִם מְאֹד קָשָׁה. וְזָכְרוּ:
וַיִּזְכְּרוּ: הֵכֵחַ הֵכִי גָדוֹל שֶׁל תּוֹרַת ה', הוּא
אוֹתָהּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי!